

Když už nemáš touhu běžet krajinou a řvát
Když začínáš tušit stín, když začínáš se bát
Když tvý nohy nechtěj hledat cestu přes močál
Když i kopce, stromy k tobě náhle promluví
Když už máš cizí tvář
Když tvý sny odešly spát
Když je stín nad tebou
Když tvůj řev umírá... U.R.DEAD

Když tě řeka večer k sobě volat začíná
Když se ve vzpomínkách začneš vracet do dětství
Když tvý oči vidí, jak kolem čas utíká
Když se noci dlouží a tvý dny se zkracují
Když už máš cizí tvář
Když tvý sny odešly spát
Když je stín nad tebou
Když tvůj řev umírá... U.R.DEAD

Když svůj pohled upíráš jen na zem, do listí
Když už nezávidíš ptákům odlétajícím
Když je doba zlá a ty se schovat zalejzáš
Když už Minas Morgul po tvý duši nedychtí
Když už máš cizí tvář
Když tvý sny odešly spát
Když je stín nad tebou
Když tvůj řev umírá... U.R.DEAD

Mýtus Insania, Kniha II, Žalm VII, verš 153-176